

До

проф. Румяна Прешленова

директор на ИБЦТ при БАН

Копие: до академичния състав на ИБЦТ

ВЪЗРАЖЕНИЕ

от

д-р Горан Благоев,

кандидат в конкурса за доцент в ИБЦТ, обнародван в ДВ №
55/19.06.2020 г.

Уважаема проф. Прешленова,

Уважаеми членове на академичния състав на ИБЦТ

Във връзка с отправените обвинения от страна на проф. Орлин Събев в „soft плагиатство“ и „retweet plagiarism“ при написването на хабилитационния ми труд „Църква и идентичност на Балканите. Българската екзархия и Вардарска Македония до края на Втората световна война“ (изд. Парадигма, С., 2020), бих искал да уточня следното:

Както може да се установи от публикуваните на сайта на ИБЦТ рецензии и становища по представените монографии в конкурса, проф. О.Събев е единственият, който ме обвинява в „soft плагиатство“ и „retweet plagiarism“.

Във въпросната рецензия се набива на очи недопустима тенденциозност. Съставената и приложена „сравнителна таблица“ е единствено върху текстове от моя хабилитационен труд, но не и върху монографиите на останалите двама кандидати, което ни поставя в неравностойно положение. При това по този начин са анализирани

само първите две глави, които имат обзорен характер, а не цялата монография, която има още две глави и в тях са основните приноси на изследването.

Още в увода уточнявам: *„Това изследване е първи етап от един по-голям авторски проект, посветен на българите и на църковния проблем в съвременна Македония. По тази причина то неизбежно започва с обобщено проследяване на неговия генезис...“* (с. 8), който е свързан както с Архиепископията на Охрид, Първа Юстиниана и цяла България, така също с борбите за българска църковна независимост и Българската екзархия. Тоест първите две глави се явяват само **първоосновата**, чрез която в **синтезиран вид** да бъде представен генезисът на процесите и формирането на идентичностите, имащи своето проявление в периода, който е основна тема на моето изследване – а именно десетилетията след Първата световна война до 1945 г. Тази основна тема е разгледана в следващите две глави (съответно 3 и 4, с общ обем 204 страници) – именно те предлагат нови факти и анализи по проблема. Както посочвам по-горе, тези глави обаче не са обект на сравнителна таблица от страна на проф. О.Събев. Иначе би се установил техният безспорен приносен характер. Дано този пропуск да не отразява липсата на професионална компетентност върху проблемите и процесите на Балканите през ХХ век от страна на рецензента?!

Що се отнася до глава 1 и 2 от моя хабилитационен труд, те обхващат период от близо едно хилядолетие (1018 – 1918 г.) и несъмнено едва ли би се намерил хуманитарист, който да претендира за изчерпателна компетентност върху многообразието от събития и процеси, които са се случили в този голям исторически отрязък. Ето защо използвам всички изследвания, които съм счел, че имат принос по темата. При това те са **цитирани повече от добросъвестно, а на моменти – дори скруполюзно!** Но дори в тези глави един добросъвестен рецензент също би открил авторски принос при подбора на фактите и подхода към тях, който е интердисциплинарен (включени са не само исторически, но изкуствоведски изследвания). Подобен безпристрастен подход в рецензията на проф. Събев, обаче, липсва. За разлика от други членове на журито, той очевидно няма желание и/или компетентност да открие научните приноси в предложената от мен монография. Прави впечатление, че в

рецензията му няма нито една положителна дума за която и да било друга моя публикация, както и за дейността ми като университетски преподавател.

Въпреки решението на Научното жури, че в предложението от мен монографичен труд „НЯМА ПЛАГИАТСТВО“, опитите на проф. О.Събев за компрометирането ми като изследовател продължават. Ето защо Ви моля това мое възражение да получи публичност чрез сайта на ИБЦТ.

С уважение:

д-р Горан Благоев